

[Søren P. Larsen.]

paa at anbringe dem, saa at de giver mere end $3\frac{1}{2}$ pCt. i Rente; Pengene er maaske anbragt i en Ejendom, maaske i Obligationer eller Aktier. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem bliver Ejer af 90 000 Kr., hvis det ærede Medlem ikke er klogere paa Penge, end han har givet Udtryk for her i Aften, det kan jeg ikke tro. Nej, den, der samler sig eller har 90 000 Kr., er en Mand, der har Forstand paa at administrere sine Penge, og jeg gad se, hvor mange der bliver Tale om her.

Det er netop den Slags Ting, jeg vil have undersøgt, højtærede Minister, men de Tal kan vi ikke faa under Behandlingen af dette Forslag. Vi kan vente at faa det, naar der er gaaet et helt Kalenderaar. Derfor er Baggrunden for en saglig Revision efter min Mening i grumme ringe Grad til Stede. Agitationen om de store Formueejere, der gaar ind og tager Aldersrente, skal nok vise sig at være meget stærkt overdrevet, naar Resultatet til sin Tid kommer. Man kan ikke vide noget om det, i det Øjeblik Lovforslaget vedtages, det er den Slags Ting, man undersøger, naar Loven har haft Virkninger i nogen Tid; først da kan man undersøge Spørgsmaalet, og saa kan man tage Loven op til Revision.

Jo, højtærede Minister, jeg vidste saamænd nok, hvad der stod i Loven. — Vel er jeg ikke saa klog som den højtærede Minister, men alligevel, jeg har dog klarer mig med mit, og nu maa vi jo se, om den højtærede Minister kan faa saa meget mere ud af det. Jeg vidste nok, hvad der stod i Loven, men det, som det kommer an paa, er de Virkninger, der fremkommer i det praktiske Liv, og dem vil Ministeren faa et Indtryk af, naar der er gaaet nogle Maaneder af hans Minister-tid — saa længe bliver han vel nok siddende —, og saa vil det vise sig, at eet er at forme et Forslag paa et Kontor i et Ministerium, et andet er de Virkninger, Loven faar ude i det praktiske Liv, naar den kommer til at virke.

Til allersidst kun dette. Det, som vi mangler i Bemærkningerne til Lovforslaget — men det kan vi formentlig faa ovre i Ministeriet. —, er en Opstilling, som viser, hvad Rentemodtagerne har faaet gennem disse Aar, om Stigningen i Priser og Stigningen i Renter er løbet fra hinanden, eller de hører sammen. Det er saadanne Bemærkninger, der burde have underbygget Ministerens Forslag om en Forhøjelse, men det er der intet som helst om. Derfor fastholder jeg, som jeg naturligvis fastholder alt, hvad jeg har sagt — og det tvivler Ministeren vist

ikke om —, at Bemærkningerne er mere følelsesbetonede end realitetsbetonede. Der mangler en fast Underbygning, der hviler paa grundige Undersøgelser og Opgivelser.

Jeg tror nok, at Ministeren vil faa travlt i den kommende Tid, hvis han skal rundt til alle sine Venner og Meningsfæller og sige til dem: det, vi gav Udtryk for i 1946 med en lavere Aldersgrænse, med Hjælpeløshedstillæg fra det 75de Aar og meget andet — alt det, det er klart, det svigter vi, i det Øjeblik vi faar Regeringen. For det er jo det, der er Tilfældet, det er det, jeg har paatalt, og det er det, den højtærede Minister mener er redelig Politik. Jeg har benævnt det ved et andet Udtryk, og det maa jeg fastholde, selv om Ministeren ikke synes om det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Den højtærede Minister har Ret i, at jeg har medregnet Ægteskabstillægget, og det burde jeg ikke have gjort for at naa til det rigtige Tal. Jeg tror saa, at den højtærede Minister og jeg nu har de samme Tal, og jeg beder undskyldte denne Fejltagelse. Men Tallet i sig selv viser jo det samme Forhold i en Grad, der ikke er afsvækket.

Det ærede Medlem Hr. Bundvad har jo Ret i, at de 5 pCt., som betales af Tjenestemanden, modsvares af langt, langt betydeligere Beløb fra det offentlige end oprindelig paaregnet. Men det er ikke dér, jeg vil hen, det er ikke i den Bane, jeg overvejer Sagen. Det er Forholdet mellem en Funktionær, hvad enten han nu er offentligt eller privat ansat, der selv bidrager til sin Alderdomsforsørgelse, og saa den, der er stillet lønmæssigt lige saa godt ude i det frie Arbejdsmarked, som ikke gør det. Det er dér, jeg synes, Tilnærmelsen er ved at blive for stor, det er dér Overvejelserne bør tage deres Udgangspunkt, naar man vil tilstræbe en Form for Forsikring.

Til den ærede Ordfører for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensen, vil jeg sige, at jeg har ikke efterlyst det radikale Partis Stilling til Folkeforsikring. Jeg citerede, hvad der stod i det lille Skrift, som Partiet udsendte i Foraaret 1945, og hvad det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte forleden Dag; af begge Dele fremgik det, at Partiet er enigt i den Betragtning, at en almindelig Folkepensionering skal søges tilstræbt. Det forbavser mig, at det ærede Medlem nu siger, at det skal ikke ske for Tiden. Det har jeg ikke